

נעים תרומתו. מה הפלא, כי זכה פעמיים בפרס ראש הממשלה ליצירה ע"ש לוי אשכול.
 ב-1995 ראתה אור האנתולוגיה "בת קול" – עולמה של משוררת (אותה זכיתי לערוך לצידה של המשוררת והמתרגמת גילה אוריאלי), מבחר של 100 שנות נשית במקור ובתרגום משמונה לשונות שונות. נעים התרגש מאוד מול אסופה זו ומייד אימצה לליבו ולימד מפרסומיה בחוגים לספרות עברית השוואתית באוניברסיטת חיפה.
 מורי ורבי יהודה עמיחי אמר לא אחת באוזני תלמידיו בסדנא לכתיבה יצירתית בכיכר בתי-מחסה, בעיר העתיקה, בבית הסופר, בירושלים, בראשית שנות השבעים, "כי רק משורר הבטוח ביצירתו מסוגל לפרגן לאחרים".
 אבד לנו איש שכזה, מקשיב, מפרגן, תומך, שהתווה לנו דרך לאחוות תרבויות, עמים, מסורות ואמנויות בגליל, בחרוז ובצליל. ואולי אחיו המסור עלי והשיך המחנך – נאזים סירחאן – מעמודי התווך של פסטיבל מג'אר יזכו להמשיך מפעל ייחודי משמעותי זה המנביט זרעים של שיתוף, אחווה ואהבה בשדותינו, ומתבטא בשירו האהוב והידוע של נעים ז"ל. ■

מכאן נקשרה נפשי בנפשו של נעים, והיינו לרעים אמיתיים שנים רבות. לימים, ראו אור עוד ספרים רבים של נעים – "חזרתי אל הכפר" – עם עובד (1986), "אולי זו אהבה" – ספריית מעריב (1989), "בחמישה מימדים" – ספריית הפועלים (1991), "רומן" – ביתן (1992), "לא על החומס לבדו" – דניאלה דינור (2000) (בשיתוף עם דני ליטני), "שקטים חודרים" – קוראים (2002), "משאיר את הכעס לאחרים" – גוונים (2006) ו"כל העונות 1972-2006" מבחר (2010) ועוד.
 בד בבד, פרסם מחקרים רבים במסגרת אוניברסיטאות חיפה ובראילון, קובצי תרגומים "כצלו של קול" – קובץ יצירות מחיי הדרוזים ותרבותם – הקיבוץ המאוחד (1983), "חיילים של מים" בשיתוף עם נביל טנוס, קובץ שירים וסיפורים מאת סיהאם דאוד, זכי דרוויש, אמיל חביבי, מוחמד עלי טהא, מוחמד נפחא ונעים עצמו. כמו כן, פרסם ממבחר שירת אדוניס – "תחיליות" ב-1989.
 גם במקראות בספרות עברית לבתי ספר יסודיים ותיכוניים ולתכנית בחינת הבגרות במגזר הדרוזי – תרם

מה נאמר למי / נעים עריידי

מה נאמר למי	הבט כיצד נראים מרחוק	הו, מה קשה הצפייה בליקה
על בני אדם, על עמים ועלינו.	זקנים נשים וטף	ומה קשה היא ביום
היכן נהיה	בכעס רב	איזוהי שפת הבדידות
היכן עכשו	ובענג רב	של אַמְנִים דְמוּנֵי אָדָם
והיכן היינו.	מרחיקים את האלים מעלינו.	איזוהי השירה האמנות
מה נאמר למי	מה יאמר אבינו שבשמים	איזוהי השתיקה הטובה ביותר
אתה עם מה ואני עם מי	ומה יאמר אבינו שבאדמה	שפזעקת הבל מן הדם
הבט קרוב בשפת המראות	אם נס לא יקרה	תוכל להסביר באמת
הבט רחוק	ואם אש לא תבער	את מה שאמר למי
ראה	האם נספיק לראות	בזה הרגע המשלם.
כיצד מאכלת האבות	במו עינינו	
נועצת באפן חד	את מספר הכוכבים שבמנינים	
את עיניה בעינינו.	יהיו צאצאינו.	